

Forhandling

Pernille Sams (KF):

Der er sagt mange ord i denne sag gennem hele forløbet, og der er ikke noget at sige til det, for det er en lov, som påvirker utrolig mange menneskers hverdag.

Vi har gennem hele forløbet sagt og ment, at den eneste holdbare slutning på sagen var at ophæve lukkeloven og lade butikkerne og forbrugerne bestemme, hvornår de ønsker at handle. Det er ikke holdbart, at køb af en dybfrossen kylling eller et kaffefilter skal være kriminelt, blot fordi klokken har passeret 20. Derfor ender det jo også med, at loven ophæves. Spørgsmålet er kun, hvornår det sker, men desværre bliver det ikke i denne omgang.

Vi må erkende, at denne lov trods alt er et skridt på vejen. Der bliver nu frihed fra mandag morgen til lørdag eftermiddag, og den del af forslaget er positivt.

Til gengæld finder vi, at det makværk, man har lavet til regulering af søndagsåbning, er direkte til dumpekarakter. Regeringspartierne har valgt en fast årlig omsætningsgrænse som afgørende for, om man må holde åbent eller ej.

Der er meget larm, formand. . .

Formanden:

(Ringer med klokken).

Pernille Sams (KF):

Det er direkte negativt og en omvendt motive-rende politik. Den butik, som anlægger et flot kvalitetsniveau med gode varer og service, og som forbrugerne kan lide at handle i, bliver tvunget til at lukke, hvis der kommer lidt for mange kunder, hvorefter den mindre efterspurgte konkurrent til gengæld kan overtage spillebanen. Det er i hvert fald ikke på den måde, Det Konservative Folkeparti ønsker at føre erhvervspolitik. Det er helt unødigt restriktivt og håbløst demotiverende.

Derfor kan man også med usvigelig sikkerhed sige, at når den treårige fredningsperiode for butikernes omsætningsgrænse, som er indbygget i regeringens forslag, er ved at udløbe, vil eksempler på den nye lovs urimeligheder begynde at melde sig med stor styrke, og derfor holder denne lov ikke så længe, som regeringspartierne bilder sig selv og hinanden ind.

I kølvandet på, at regeringen foreslog omsætningsgrænsen hævet fra 10 til 12,5 mio. kr. har det været forsøgt antydet, at vi skulle støtte de

12,5 mio. kr. som en fast omsætningsgrænse for søndagsåbent.

Det er noget usigeligt vrøvl. Vi ønsker absolut ingen fast grænse, men da regeringspartierne har set sig blinde på en model med en fast grænse, har vi forsøgt at påvirke denne, så den bliver så høj som muligt, ud fra en holdning om, at flest muligt butikker skal have manøvre-frihed under grænsen, og derfor stemte vi ja til forhøjelsen, ligesom vi stemte ja til nogle af de andre ændringsforslag, som peger i den rigtige retning, og som kunne bidrage til at forbedre den samlede lov.

Samlet set er loven udtryk for noget makværk om søndagen, men en forbedring på hverdage-ne, og derfor undlader Det Konservative Folkeparti at stemme ved tredjebehandlingen.

Jørn Jespersen (SF):

Det er mange gange under forløbet af dette lovforslag blevet slået fast især af erhvervsministeren, at lovforslaget ikke indgår i nogen samlet handel. Der er ikke tale om nogen pakkelsesning, hvor det her er en indrømmelse til f.eks. CD til gengæld for noget andet. Det vil altså sige, at de enkelte partier, som bærer dette lovforslag igennem, gør det ud fra en stillingtagen til selve lovforslaget; anden forklaring er ikke mulig.

Det har undret os usigelig meget i SF, at Socialdemokratiet med nogle få socialdemokrater som undtagelse vil lægge navn og anseelse til at bære dette forslag igennem.

Når det nu ikke er nogen handel og det ikke har været nødvendigt at give denne indrømmelse, er det afgørende at spørge Socialdemokratiet – jeg forventer i og for sig ikke noget svar, for det er ikke kommet tidligere – igen: Hvad er den politiske begrundelse for, at flertallet i Socialdemokratiet ønsker at ændre en lov, som man selv har stået model til, som man selv har fået gennemført, og som trådte i kraft den 1. januar 1994 efter et kompromis mellem alle parter inde for detailhandelen, som man selv havde opfordret til? Hvad er den reelle socialdemokratiske begrundelse for at bære dette forslag igennem? Det kunne være rart at få svaret, om ikke andet så ved tredjebehandlingen.

Det, der trods alt er en god ting at få konstateret her ved tredjebehandlingen, er, at det dobbeltspil, som Venstre og De Konservative har forsøgt sig med igennem lang tid, endelig blev afsløret tirsdag aften. Da faldt maskerne fra Venstres og De Konservatives ansigter. Det har jo været helt tydeligt, at Venstre og De Konser-